

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
FAX: 210 32 27 382 – 33 11 338
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 1-11-2006

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ «ΠΑΠΟ-ΚΑΙΣΑΡΙΚΗ ΤΟΜΗ» ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Δυσάρεστη έκπληξη προκάλεσε στην εκπαιδευτική κοινότητα, όπως και στην ευρύτερη ελληνική κοινωνία, η αποκάλυψη των προθέσεων της Διοίκησης της Εκκλησίας της Ελλάδος να προωθήσει συστηματικά την ίδρυση ιδιωτικών σχολείων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Και αν στην περίπτωση της ίδρυσης των λεγόμενων εκκλησιαστικών πανεπιστημίων έγινε λόγος για μια ιδιόμορφη διαδικασία 'ιδιωτικοποίησης' της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, στην παρούσα περίπτωση πρόκειται για μια ευθεία και απροκάλυπτη προσπάθεια αμφισβήτησης της δημόσιας και δωρεάν παρεχόμενης γενικής υποχρεωτικής εκπαίδευσης που αποτελεί συνταγματικό καθήκον της Πολιτείας. Μόνο που αυτή τη φορά η προσπάθεια δεν αναλαμβάνεται από έναν τυχόντα επιχειρηματία, αλλά από τη Διοίκηση της Εκκλησίας της Ελλάδας, η οποία στην προκειμένη περίπτωση μπορεί να χειραγωγεί έως και να «καπηλεύεται» το θρησκευτικό συναίσθημα των ανθρώπων όχι μόνο με τις επιχειρηματικές - κερδοσκοπικές της επιδιώξεις αλλά και με την προώθηση αυτοτελών μηχανισμών ουσιαστικού ιδεολογικού ελέγχου μέσα από δικά της σχολεία.

Η Διοίκηση της Εκκλησίας με αυτή την επιλογή της επιδιώκει τη δημιουργία σχολείων-ελίτ, προορισμένων αποκλειστικά για εύπορα κοινωνικά στρώματα, που μπορούν να πληρώνουν τα απαιτούμενα δίδακτρα. Βαθαίνει έτσι την απόσταση ανάμεσα στα παιδιά και τους νέους που προέρχονται από διαφορετικά κοινωνικά στρώματα. Παράλληλα, σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία όπως είναι η ελληνική, με την ίδρυση των δικών της σχολείων στερεί από τα παιδιά, κάθε άλλης θρησκείας και δόγματος καθώς και πολιτισμικής προέλευσης, την ευκαιρία να συνυπάρξουν σε ένα πολυπολιτισμικό σχολικό περιβάλλον και να ασκήσουν τη διαπολιτισμική τους ευαισθησία, την ανεκτικότητα και την αλληλεγγύη μεταξύ τους.

Στην ουσία, η Εκκλησία με τις επιλογές της αυτές προωθεί την εγκαθίδρυση ενός επικίνδυνα μονοδιάστατου ιδεολογικού μονοπωλίου στην ελληνική εκπαίδευση, όπου καθετί το διαφορετικό θα εξοστρακίζεται και θα «πατάσσεται» με βδελυγμία. Το σχολείο όμως είναι ένας χώρος που προϋποθέτει την αποδοχή του «διαφορετικού», αποστρέφεται το δογματισμό, καλλιεργεί την απροκατάληπτη γνώση και την αναζήτηση της αλήθειας, που ουδείς μόνος του μπορεί να κατέχει, προάγει τον πλουραλισμό των ιδεών και απορρίπτει τα μισαλλόδοξα κηρύγματα και τις κάθε είδους διαχωριστικές γραμμές και διακρίσεις. Η ανάμειξη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Ελλαδικής Εκκλησίας στο εκπαιδευτικό έργο, που εμπνέεται πιθανότατα από τις «λαμπρές» επιχειρηματικές επιδόσεις του κράτους του Βατικανού, κατά την άποψη μας ενέχει και τον κίνδυνο αμφισβήτησης της δημοκρατικής αρετής της ανεκτικότητας και συνεπώς, περιορισμού των ελευθεριών και των δικαιωμάτων των πολιτών ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις ποικίλες κοινωνικές μειοψηφίες.

Καθώς το δημοκρατικό πολίτευμά μας διαφέρει ριζικά από ένα θεοκρατικό καθεστώς και το Σύνταγμα καθιερώνει την ανεξιθρησκία και την ελευθερία της

συνείδησης, ζητούμε από τη Διοίκηση της Εκκλησίας να εγκαταλείψει αυτές τις επιδιώξεις της και να σεβαστεί την αυτονομία του εκπαιδευτικού έργου και τα δικαιώματα των παιδιών στη γενική μόρφωση και εκπαίδευση.

Καλούμε όλους τους θεσμικούς φορείς (Κυβέρνηση, Κόμματα) και τους εκπαιδευτικούς παράγοντες να περιφρουρήσουν με κάθε τρόπο τη δημόσια, δωρεάν παρεχόμενη εκπαίδευση ως θεμελιώδες δημόσιο και κοινωνικό αγαθό. Στην κατεύθυνση αυτή η αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% τουλάχιστον επί του ΑΕΠ, είναι συνθήκη εκ των ων ουκ άνευ.

Από το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ